

การศึกษาปัจจัยด้านความผูกพันทางสังคมและการคบหาสมาคมที่แตกต่าง
ที่มีผลต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้ต้องขังในเรือนจำกลางนครศรีธรรมราช
A Study of Social Bond and Differential Association Factors Affecting Narcotic Offenses
of Prisoners in Nakhonsithammarat Central Prison

ปิริยา เชียรวิชัย
Piriya Cheinwichai

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยความผูกพันทางสังคมและการคบหาสมาคมที่แตกต่างกันที่มีอิทธิพลต่อจำนวนครั้งในการเสพยาเสพติดต่อสัปดาห์ โดยศึกษาในกลุ่มผู้ต้องขังที่กระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด จำนวน 500 คน ในเรือนจำกลางนครศรีธรรมราช และวิเคราะห์ข้อมูลในสถิติการแจกแจงค่าความถี่ ค่าอัตราส่วนร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การหาค่าความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ยแต่ละข้อ (Analysis of Variance: ANOVA) และการวิเคราะห์จำแนกหมู่ (Multiple Classification Analysis: MCA)

ผลการวิจัยพบว่า ในเรื่องของปัจจัยความผูกพันทางสังคม โดยที่ผู้ต้องขังที่กระทำผิดมีความผูกพันกับครอบครัวในระดับน้อย ครอบครัวไม่ให้การสนับสนุนและส่งเสริมในสิ่งที่ทำอยู่ไม่ว่าจะเป็นเรื่องหน้าที่การงาน กิจกรรมส่วนตัว และกิจกรรมทางสังคมต่างๆ รวมถึงการที่บุคคลในครอบครัวไม่ยอมรับฟังปัญหาต่างๆ หรือไม่เป็นที่ปรึกษาและให้ความช่วยเหลือเมื่อเดือดร้อน รวมถึงความเชื่อทางสังคม ทั้งในเรื่องศาสนาโดยเฉพาะเรื่องบาปบุญคุณโทษ กรรมดีกรรมชั่ว เรื่องนรกสวรรค์ และความเชื่อทางกฎหมายในเรื่องที่มนุษย์ทุกคนมีศีลธรรมและต้องปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด และมีความเกรงกลัวต่อบทลงโทษทางกฎหมาย เมื่อความผูกพันและความเชื่อทางศาสนา ทางกฎหมายมีระดับน้อย ส่งผลให้มีการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดมาก และในเรื่องของปัจจัยการคบหาสมาคมที่แตกต่าง โดยที่ผู้ต้องขังที่คบเพื่อนสนิทที่ติดยาเสพติดเป็นจำนวนมาก เป็นกลุ่ม เป็นแก๊งค์ ส่งผลให้มีการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดมาก ซึ่งมีอิทธิพลต่อความถี่ในการเสพยาเสพติดต่อสัปดาห์ของผู้ต้องขัง โดยคิดเป็นร้อยละ 38.6 (Multiple R=.386) และสามารถที่จะร่วมกันอธิบายการกระทำผิดของผู้ต้องขัง โดยคิดเป็นร้อยละ 14.9 (Multiple R Squared=.149)

ข้อมูลบทความ

ส่งบทความ 5 พฤษภาคม 2558
ตอบรับ 16 มิถุนายน 2558
เผยแพร่ออนไลน์ 24 สิงหาคม 2558

คำสำคัญ

ความผูกพันทางสังคม
การคบหาสมาคมที่แตกต่าง
การเสพยาเสพติด
ความถี่ในการเสพยาเสพติด
การกระทำผิดของผู้ต้องขัง
social bond
differential association
drug uses
frequency of drug uses
offenses of prisoners

Abstract

The purpose of was to to study factors of social bond and differential association influencing the frequency of drug usage over a week, among 500 narcotic offenses prisoners in the Nakhonsithammarat Central Prison. frequencies, percentages, means, standard deviations, ANOVA (analysis of variance) and MCA (Multiple Classification Analysis) were the statistical applications for the analysis.

Results revealed that the factors of social bond were at their lowest when the prisoners had a low level of bonding with their family; their family did not support what they had done regardless of their jobs, private affairs, or social activities; their family members did not come to hear their problems, declined to be their advisors, or refused to help them during their difficulties. This included their religious belief, especially their sin, virtues and punishment; good deeds and bad deeds, and heaven and hell. Also, it was the belief in jurisprudence that all human beings were moral, but they had to strictly follow the laws and fear sentences. When their social bond, their religious belief, and their belief in the law was a low level, they committed their narcotic offenses more. The prisoners, in the matter of differential association, associated with many addictive friends, in groups and in gangs, and when they did

นักศึกษา ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (อาชีววิทยาและงานยุติธรรม) คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล อีเมล: pup2piriya@gmail.com
Student, Master of Art (Criminology and Criminal Justice), Faculty of Social Sciences and Humanities, Mahidol University, E-mail: pup2piriya@gmail.com

they committed their narcotic offenses more. It influenced their frequency of drug use per week at 38.6% (Multiple R= .386), and co-explained their offenses at 14.9% (Multiple R square= .149).

บทนำ

ปัจจุบันปัญหายาเสพติดได้มีการแพร่ระบาดอย่างกว้างขวางทั้งในยุโรป อเมริกา ออสเตรเลีย และในเขตภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งอดีตที่ผ่านมาบริเวณแถบนี้เป็นเพียงแต่พื้นที่ปลูกฝิ่นและให้วัตถุดิบแก่ยุโรปและอเมริกาเท่านั้น แต่สถานการณ์ได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว เนื่องจากผลกำไรที่เกิดจากรูขี้เกลือการค้ายาเสพติดได้สร้างความร่ำรวยอย่างมหาศาล ผลก็คือ เยาวชนหนุ่มสาวที่อยู่ในท้องถิ่นและชุมชนกลายเป็นคนติดยาเสพติดนั่นเอง ในขณะที่ประเทศชาติกำลังพัฒนาจากภาคเกษตรกรรมไปสู่ภาคอุตสาหกรรมอย่างรวดเร็ว ได้มีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นทั้งในด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคม และเทคโนโลยีต่างๆ ให้เจริญก้าวหน้าขึ้น ขณะเดียวกันปัญหาสังคมที่เป็นผลกระทบจากความเจริญก้าวหน้านั้นก็เกิดขึ้นควบคู่กันไปด้วย เช่น ปัญหาเสพติด ปัญหาพฤติกรรมเบี่ยงเบน ปัญหาการว่างงาน ปัญหาค่าครองชีพที่เพิ่มสูงขึ้น ซึ่งปัญหาดังกล่าวนั้นมีผลต่อการเกิดปัญหาอาชญากรรมในสังคมทั้งสิ้น สังคมไทยในปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาทางวัตถุอย่างรวดเร็ว ทั้งสิ่งของเครื่องใช้ อุปกรณ์อำนวยความสะดวก เครื่องมือสื่อสาร สารานุกรมโปกคต่างๆ ทำให้ประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ทันสมัย และสะดวกสบายมากขึ้น ในขณะที่ประชาชนมีชีวิตที่ดีขึ้นกลับพบว่า สภาพสังคมกลับเสื่อมทรามลง คุณภาพชีวิตและจิตใจของคนไทยมีสภาพสวนทางกับกระเจริญเติบโตทางวัตถุเหล่านั้น คนในสังคมมีการแก่งแย่งชิงกัน และใช้ความรุนแรงในการแก้ปัญหา เหตุการณ์มากมายให้เห็นถึงระดับคุณธรรมของประชาชนที่ต้องพัฒนา (พระธรรมปิฎก, 2538)

ยาเสพติดเป็นอาชญากรรมที่ปราศจากผู้เสียหาย (Victimless Crime) เป็นอาชญากรรมที่ทั้ง 2 ฝ่ายสมัครใจที่จะสนองความต้องการของตนเองและพร้อมที่จะกระทำผิดกฎหมาย เนื่องจากอาชญากรรมเกี่ยวกับยาเสพติดนั้น ผู้กระทำผิดและผู้รับผลกระทบมีความสมัครใจที่จะร่วมประกอบอาชญากรรมนั้นขึ้นมา ผู้เสพเองพึงพอใจที่จะซื้อยาเพื่อสนองความต้องการของตัวเอง แม้จะรู้ว่ามันมีผลเสียต่อสุขภาพและจิตใจก็ตาม (วุฒิ เหล่าสุนทรและคณะ, 2536, น. 12) ปัญหาเสพติดเป็นปัญหาสังคมที่มีแนวโน้ม

ของความรุนแรงและการขยายตัวเพิ่มขึ้นตามการเปลี่ยนแปลงทางสภาพเศรษฐกิจและสังคม ปัจจุบันนานาประเทศทั่วโลกโดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศที่พัฒนาแล้วและประเทศที่อยู่ระหว่างการเร่งรัดพัฒนาจะต้องเผชิญกับปัญหาเสพติดยาที่จะหลีกเลี่ยงได้ พิษภัยของยาเสพติดนอกจากจะสร้างปัญหาทางสังคมและเศรษฐกิจแล้วยังบั่นทอนสุขภาพอนามัยของผู้เสพ เป็นผลทำให้ประเทศชาติต้องสูญเสียปัจจัยการผลิตในด้านกำลังคนและกำลังเงินเป็นจำนวนมาก ปัญหาเสพติดยังได้ก่อให้เกิดปัญหาอาชญากรรมที่เกิดจากฤทธิ์ของยาเสพติดเอง นอกจากนี้ ยาเสพติดยังทำลายวัฒนธรรมอันดีงามของสังคมนับตั้งแต่ตัวบุคคล ครอบครัว สังคม และประเทศชาติ อันเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศชาติและกระทบกระเทือนต่อความมั่นคงของชาติเป็นอย่างยิ่ง (กองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติด, 2535, น. 1) พฤติกรรมของมนุษย์เป็นองค์ประกอบแรกที่เป็นผลให้บุคคลใช้ยาเสพติดเพื่อสนองความต้องการของตัวบุคคลนั้นๆ ไม่ว่าจะมาจาก การอยากรู้ อยากลอง หาประสบการณ์ใหม่ๆ ต้องการคลายเครียดและเหนื่อยล้า หรือทำตามเพื่อน เป็นต้น แล้วยังมีความเชื่อและค่านิยมของชุมชนที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของมนุษย์อีกด้วย เช่น การสังสรรค์รื่นเริงต่างๆ สิ่งแวดล้อมเป็นองค์ประกอบที่ผลักดันหรือชักจูงให้บุคคลเข้าไปใช้ยาเสพติด เพราะสิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของมนุษย์เป็นอย่างยิ่ง ถ้าหากบุคคลอยู่ในสภาพแวดล้อมไม่เหมาะสมแล้วย่อมเป็นผลให้วิธีการดำเนินชีวิตของบุคคลนั้นขาดสิ่งยึดเหนี่ยวและเผชิญกับความคับข้องใจ เช่น ความกดดันจากครอบครัวที่มีการทะเลาะเบาะแว้งกันของบุคคลในครอบครัว การทำงานนอกบ้านแบบหาเช้ากินค่ำ จนไม่มีเวลาให้แก่ลูก จนลูกต้องหาวิธีแก้ไขด้วยตนเอง เมื่อมีปัญหาซึ่งเสี่ยงต่อการกระทำผิด ยาเสพติดโดยตัวของมันเองแล้วมีฤทธิ์ทำให้เกิดการเสพติดได้โดยง่ายเท่านั้น ไม่ว่าจะทางกายหรือจิตใจ อีกทั้งยังหาซื้อได้ง่ายและมีวิธีการเสพที่ไม่ยุ่งยากอีกด้วย

การแพร่ระบาดของยาเสพติดนั้น นอกจากจะก่อให้เกิดปัญหาทางสังคมแล้ว ยังก่อให้เกิดปัญหาวิกฤติทางศีลธรรมอีกด้วย จะเห็นได้จากจิตใจของคนในสังคมที่เสื่อมทรามลงทุกวัน ส่งผลให้เกิดอาชญากรรมในรูปแบบต่างๆ ไม่เว้นแต่ละวัน ผลเสียหายที่เกิดขึ้นนี้ส่งผลกระทบต่อระบบโครงสร้างทางสังคมโดยตรงทำให้เกิด

ความเสียหายต่อประเทศชาติโดยรวม ปัญหายาเสพติดในสังคมไทยนับวันจะทวีความรุนแรงมากขึ้นจากสถิติจำนวนผู้เกี่ยวข้องกับคดียาเสพติดถูกดำเนินการตามกระบวนการยุติธรรมในรอบ 4 ปีที่ผ่านมา ตั้งแต่ปี 2551-2554 ประกอบด้วย ปี 2551 จำนวน 84,956 ราย ปี 2552 จำนวน 99,341 ราย ปี 2553 จำนวน 108,783 ราย ปี 2554 จำนวน 161,061 ราย (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, 2555) สถานการณ์และความร้ายแรงของยาเสพติดในประเทศไทยในปัจจุบันนับวันจะมีความรุนแรงขึ้นเรื่อยๆ สลับซับซ้อนยากแก่การจับกุมและปราบปราม โดยเฉพาะในจังหวัดทางภาคใต้ที่มีลักษณะภูมิศาสตร์ที่เต็มไปด้วยภูเขา แม่น้ำ ทะเลฝั่งตะวันออกด้านอ่าวไทยและทะเลฝั่งตะวันตกด้านอันดามัน มีพรมแดนติดต่อกับประเทศมาเลเซีย ซึ่งลักษณะดังกล่าวนี้ ทำให้จังหวัดภาคใต้เป็นเส้นทางที่พ่อค้ายาเสพติดทั้งรายเล็กและรายใหญ่ใช้เป็นเส้นทางลำเลียงเข้าสู่พื้นที่ได้สะดวกขึ้น ไม่ว่าจะเป็นทั้งทางบกซึ่งมีการขนลำเลียงโดยรถยนต์ รถไฟ ส่วนทางน้ำขนลำเลียงโดยเรือ และทางอากาศขนลำเลียงโดยเครื่องบินที่จะส่งผ่านไปสู่ออสเตรเลีย สิงคโปร์ ฮองกง ออสเตรเลีย อเมริกา และยุโรป ขณะเดียวกันก็พบว่า สถานการณ์ของยาเสพติดมีการทะลักมาสู่จังหวัดในภาคใต้มากขึ้นเรื่อยๆ โดยเฉพาะกลุ่มวัยรุ่นคนหนุ่มสาว นักเรียน นักศึกษา ผู้ใช้แรงงาน และหญิงขายบริการทางเพศ ก็คือกลุ่มที่ต้องตกเป็นทาสของยาเสพติดมีจำนวนมากขึ้นเรื่อยๆ เช่นเดียวกัน

ดังนั้น การศึกษาปัจจัยทางสังคมที่ทำให้บุคคลกระทำความผิดในคดีเกี่ยวกับยาเสพติดนั้นจะต้องมีการศึกษาและวิเคราะห์ถึงมูลเหตุปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด เพื่อที่จะได้รู้และเข้าใจถึงทิศทางในการปฏิบัติกับบุคคลที่ใช้ยาเสพติดได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม สามารถทำให้เกิดความเข้าใจถึงสาเหตุของปัญหา ความสัมพันธ์ของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับผู้กระทำความผิด ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาวิจัยในเรื่องปัจจัยทางด้านสังคมในปัจจัยความผูกพันทางสังคม ความผูกพันทางครอบครัว ค่านิยมและความเชื่อในด้านศาสนา กฎหมายและการคบหาสมาคมกับเพื่อน ระยะเวลาในการคบหาเพื่อน และความถี่ในการพบเจอกลุ่มเพื่อนที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดของผู้ต้องขังในเรือนจำกลางนครศรีธรรมราชเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงอันเป็นประโยชน์แก่ผู้เกี่ยวข้องในการแก้ปัญหาสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อการแก้ไขปัญหากการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด เนื่องจากเรือนจำกลางนครศรีธรรมราชนั้นเป็นเรือนจำที่มีผู้ต้องขังคดีเกี่ยวกับยาเสพติดเป็นจำนวนมากหลายประเภท ตั้งแต่ผู้ต้องขังที่มีความผิดฐานเสพยาเสพติดไปจนถึงผู้ค้ารายใหญ่ที่มีโทษประหารชีวิต

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านความผูกพันทางสังคมที่มีผลต่อการกระทำผิดในคดีเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้ต้องขัง
2. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านการคบหาสมาคมที่แตกต่างกันที่มีผลต่อการกระทำผิดในคดีเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้ต้องขัง

สมมุติฐานการวิจัย

1. ปัจจัยด้านความผูกพันทางสังคมที่มีผลต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้ต้องขังในเรือนจำกลางนครศรีธรรมราช
2. ปัจจัยด้านการคบหาสมาคมที่แตกต่างกันที่มีผลต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้ต้องขังในเรือนจำกลางนครศรีธรรมราช

ขอบเขตการวิจัย

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาปัจจัยด้านความผูกพันทางสังคมและการคบหาสมาคมที่แตกต่างกันที่มีผลต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้ต้องขังในเรือนจำกลางนครศรีธรรมราช และเพื่อให้การศึกษาเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ได้วางไว้ จึงได้กำหนดขอบเขตการวิจัยโดยมีประชากรเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยนี้ได้ทำการศึกษาผู้ต้องขังที่ได้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดทั้งเป็นการกระทำผิดครั้งแรกและกระทำผิดซ้ำ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงปัจจัยทางด้านความผูกพันทางสังคมของผู้ต้องขังที่กระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ไม่ว่าจะเป็นลักษณะทั่วไปของภูมิหลัง ลักษณะความผูกพันของครอบครัว และสภาพแวดล้อมที่พิกอาศัย ค่านิยมและความเชื่อทั้งทางด้านศาสนา กฎหมาย จริยธรรม และศีลธรรม
2. ทราบถึงปัจจัยทางด้านการคบหาสมาคมที่แตกต่างกันของผู้ต้องขังที่กระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ทั้งลักษณะของการคบหาสมาคมกับเพื่อนที่กระทำผิด จำนวนเพื่อนที่คบค้าสมาคมด้วย ระยะเวลาในการคบค้าสมาคม ความถี่ในการพบปะ รวมถึงค่านิยมและความเชื่อในเรื่องการกระทำผิด
3. ทราบถึงสาเหตุและมูลเหตุจูงใจของผู้ต้องขังที่กระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

4. ทราบถึงพฤติกรรมและความรู้สึกนึกคิดของผู้ต้องขังที่กระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด จะได้นำสาเหตุที่แท้จริงของปัญหานั้นไปวิเคราะห์เพื่อหาแนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

5. ผลของการวิจัยจะเป็นข้อมูลสำหรับผู้สนใจจะศึกษาวิเคราะห์ถึงปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดให้โทษและเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาต่อไป

กรอบแนวคิดการวิจัย

กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้ประยุกต์มาจากทฤษฎีความผูกพันทางสังคมและทฤษฎีการคบหาสมาคมที่แตกต่างกัน รวมทั้งการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้ต้องขัง พบว่า ปัจจัยที่น่าจะมีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส รายได้และแหล่งที่มา ความถี่ในการเสพยาเสพติดต่อสัปดาห์ ความผูกพันกับครอบครัว การเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคม ความเชื่อทางสังคม จำนวนเพื่อนสนิทที่ติดยาเสพติด และปัจจัยภูมิหลังในเรื่องประวัติการกระทำผิดในคดียาเสพติดในช่วง 3 ปี ก่อนต้องโทษของผู้ต้องขัง

ระเบียบวิธีวิจัย

ในการศึกษาวิจัยเรื่องการศึกษาค้นคว้าด้านความผูกพันทางสังคมและการคบหาสมาคมที่แตกต่างกันที่มีผลต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้ต้องขังในเรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยเชิงสำรวจ โดยการนำวิธีการทางสถิติมาวิเคราะห์ปัจจัยในการกระทำผิดของผู้ต้องขังเพื่อเป็นแนวทางในการทำวิจัย โดยใช้วิธีวิจัยเชิงปริมาณ ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งศึกษาประชากรในการศึกษาวิจัยคือผู้ต้องขังในคดีเกี่ยวกับยาเสพติดที่ถูกศาลตัดสินลงโทษในเรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ในปี พ.ศ. 2555 ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างมีจำนวนประชากรเท่ากับ 1,950 คน ขนาดของกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดขนาดโดยใช้สูตรการคำนวณของ ทาโร ยามานะ (Taro Yamane, 1973, อ้างถึงใน บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์, 2549) ในการสุ่มกลุ่มตัวอย่างที่ขนาดความคลาดเคลื่อน +5% จากจำนวนประชากรเท่ากับ 1,950 คน จะได้ตัวอย่าง 332 คน โดยมีรายละเอียดการคำนวณขนาด

ตัวอย่าง ดังนี้

$$\text{สูตร } n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ n แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N แทน ขนาดของประชากร

e แทน ความคลาดเคลื่อนเท่าที่จะยอมรับได้ กำหนดให้นัยสำคัญ 0.05

แทนค่าในสูตร

$$n = \frac{1,950}{1 + 1,950(0.05)^2}$$

$$n = \frac{1,950}{5.875}$$

$$n = 331.91$$

ดังนั้น จึงมีขนาดของกลุ่มตัวอย่างประมาณ 332 คน

ในการสุ่มกลุ่มตัวอย่างผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) ในการเลือกกลุ่มตัวอย่างเนื่องจากผู้ต้องขังในคดียาเสพติดในเรือนจำกลางนครศรีธรรมราชมีจำนวนมากและมีการชั่งร่วมกับผู้ต้องขังในคดีอื่นๆ ทำให้ยากแก่การเก็บข้อมูลระหว่างกลุ่มกระทำผิดครั้งแรกและกลุ่มที่กระทำผิดซ้ำ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงไม่ได้ทำการแยกกลุ่มการเก็บข้อมูลเมื่อได้จำนวนของกลุ่มตัวอย่างมาแล้วเพื่อไม่ให้เกิดปัญหาและอุปสรรคในการทดสอบสมมติฐานที่ได้กำหนดไว้ และให้เกิดความผิดพลาดน้อยที่สุด ผู้วิจัยจะใช้กลุ่มตัวอย่างขนาด 500 คน เนื่องจากผู้ต้องขังคดียาเสพติดเพศหญิงในเรือนจำกลางนครศรีธรรมราชมีจำนวนน้อย ผู้วิจัยจึงสุ่มตัวอย่างโดยมีผู้ต้องขังคดียาเสพติดเพศชายจำนวน 375 คน ผู้ต้องขังคดียาเสพติดเพศหญิงจำนวน 125 คน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลมีขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยได้จัดทำหนังสือขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลจากคณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ถึงอธิบดีกรมราชทัณฑ์ เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลจากผู้ต้องขังคดีเกี่ยวกับยาเสพติดในเรือนจำกลางนครศรีธรรมราช

2. ผู้วิจัยอธิบายวัตถุประสงค์ของการวิจัยและชี้แจงรายละเอียดกับผู้บัญชาการเรือนจำ รวมถึงเจ้าหน้าที่เรือนจำที่

คอยอำนวยความสะดวกในการเก็บข้อมูลในครั้งนี้ พร้อมยื่นเอกสารชี้แจงการวิจัยและหนังสือแสดงเจตนายินยอมเข้าร่วมการวิจัยให้แก่เจ้าหน้าที่เรือนจำ โดยได้รับการบอกกล่าวอย่างเต็มใจให้ผู้ต้องขังเข้าร่วมการวิจัยอ่านทำความเข้าใจและแจ้งให้ผู้เข้าร่วมวิจัยทราบว่าสามารถถอนตัวหรืองดการเข้าร่วมวิจัยได้ทุกเมื่อ โดยไม่มีการบังคับหากไม่ต้องการที่จะให้ข้อมูล และผู้วิจัยนำแบบสอบถามดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ตั้งแต่เดือนธันวาคม 2556 ถึงเดือนมกราคม 2557

3. หลังจากนั้นผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้รับการตอบแล้วมาตรวจดูความถูกต้องและครบถ้วนของแบบสอบถาม

4. เมื่อผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างครบจำนวน 500 คน จึงนำข้อมูลที่ได้มาสรุปและวิเคราะห์ตามแนวทางการวิเคราะห์ข้อมูล

การพิทักษ์สิทธิกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยชี้แจงผู้เข้าร่วมการวิจัยและหนังสือแสดงเจตนายินยอม เข้าร่วมการวิจัยโดยได้รับการบอกกล่าวอย่างเต็มใจให้ผู้เข้าร่วมวิจัยอ่านทำความเข้าใจ และแจ้งว่าผู้เข้าร่วมวิจัยสามารถถอนตัวหรืองดเข้าร่วมวิจัยได้ทุกเมื่อ ผู้วิจัยจะไม่มีการบังคับหากผู้เข้าร่วมวิจัยไม่ต้องการให้ข้อมูล ข้อมูลส่วนตัวจะถูกเก็บรักษาไว้ ไม่เปิดเผยต่อสาธารณะ เป็นรายบุคคลและไม่มีการแสดงชื่อหรือที่อยู่แต่อย่างใด แต่จะรายงานผลการวิจัยเป็นข้อมูลส่วนรวม ผู้ที่มีสิทธิ์เข้าถึงข้อมูลได้นั้น จะมีเฉพาะผู้ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยนี้คือ นักวิจัยหรืออาจจะมียุติคนบางกลุ่มเข้ามาตรวจสอบความถูกต้อง เช่น สถาบันที่มีหน้าที่ตรวจสอบ คณะกรรมการจริยธรรมฯ เป็นต้น

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

ในการวิจัยครั้งนี้ได้ใช้เครื่องมือในการวิจัย คือแบบสอบถาม (Questionnaires) ที่ได้เตรียมไว้เพื่อใช้ในการเก็บข้อมูล ซึ่งมีทั้งหมด 3 ตอน ดังนี้

1. แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยภูมิหลังส่วนบุคคล คือ เพศ อายุ ศาสนา ภูมิลำเนาเดิม ระดับการศึกษาสูงสุด สถานภาพสมรสก่อนต้องโทษ จำนวนบุตร อาชีพก่อนต้องโทษ รายได้และแหล่งที่มา และพฤติกรรมการใช้ยาเสพติด ซึ่งคำถามทั้งหมดเป็นคำถามที่ให้ผู้ตอบเลือกตอบในกรอบที่กำหนดไว้ มีจำนวนทั้งหมด 17 ข้อ

2. แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยทางสังคม คือ ความผูกพันทางสังคมและการคบหาสมาคมที่แตกต่างกัน ซึ่งประกอบด้วย ความผูกพันกับครอบครัว เพื่อนและที่ทำงาน พันธสัญญาและข้อผูกมัดกับครอบครัว เพื่อน และที่ทำงาน การเข้าร่วมกิจกรรม

ทางสังคม ความเชื่อทางศาสนา กฎหมาย จริยธรรมและศีลธรรมทางสังคม การคบเพื่อนที่กระทำผิด ความถี่ในการคบหาสมาคมกับเพื่อนที่กระทำผิด ระยะเวลาในการคบหาสมาคมกับเพื่อนที่กระทำผิด จำนวนเพื่อนที่คบหาสมาคมกับเพื่อนที่กระทำผิด ซึ่งเป็นคำถามที่ใช้มาตรวัดความคิดเห็นแบบ Likert Scale มีจำนวน 52 ข้อ ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ ความผูกพันทางสังคม มีจำนวนทั้งหมด 38 ข้อ และการคบหาสมาคมที่แตกต่างกัน มีจำนวนทั้งหมด 14 ข้อ

3. แบบสอบถามเกี่ยวกับการหาแนวทางการป้องกันและแก้ไขการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ซึ่งเป็นคำถามปลายเปิด โดยให้ผู้ตอบแสดงความคิดเห็น

มาตรวัดแบบทดสอบ

1. ผู้วิจัยได้สร้างข้อคำถามในด้านความผูกพันทางสังคมเป็นข้อความเชิงบวก (Positive Item) และสร้างมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) เพื่อให้มาตรวัดมีความครอบคลุมและเหมาะสมกับงานวิจัย ดังนั้นมีการให้คะแนนแบบประมาณค่า Likert Scale 4 ระดับ ซึ่งมีคำตอบและการให้คะแนนของคำตอบแต่ละระดับ ดังนี้

ระดับความคิดเห็น	คะแนน
มากที่สุด	4
มาก	3
น้อย	2
น้อยที่สุด	1

การแปลความของค่าเฉลี่ยใช้เกณฑ์ที่กำหนด ดังนี้ ค่าเฉลี่ย 1.00-1.75 หมายถึง มีความคิดเห็นด้วยในระดับน้อยที่สุด

ค่าเฉลี่ย 1.76-2.00 หมายถึง มีความคิดเห็นด้วยในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 2.01-3.25 หมายถึง มีความคิดเห็นด้วยในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 3.26-4.00 หมายถึง มีความคิดเห็นด้วยในระดับมากที่สุด

2. ผู้วิจัยได้สร้างข้อคำถามในด้านการคบหาสมาคมที่แตกต่างกันเป็นข้อความวัดความถี่ในการปฏิบัติและสร้างมาตราส่วนประมาณค่า เพื่อให้มาตรวัดมีความครอบคลุมและเหมาะสมกับงานวิจัย ดังนั้น มีการให้คะแนนแบบประมาณค่า Likert Scale 4 ระดับ ซึ่งมีคำตอบและการให้คะแนนของคำตอบ

แต่ระดับ ดังนี้

ระดับความคิดเห็น	คะแนน
เป็นประจำ	4
บางครั้ง	3
นานๆ ครั้ง	2
ไม่เคยเลยหรือเกือบไม่เคย	1

การแปลความความของค่าเฉลี่ยใช้เกณฑ์ที่กำหนด ดังนี้
 ค่าเฉลี่ย 1.00–1.75 หมายถึง พฤติกรรมที่ไม่เคยกระทำ
 ค่าเฉลี่ย 1.76–2.00 หมายถึง พฤติกรรมที่กระทำ
 นานๆ ครั้ง

ค่าเฉลี่ย 2.01–3.25 หมายถึง พฤติกรรมที่กระทำ
 บางครั้ง

ค่าเฉลี่ย 3.26–4.00 หมายถึง พฤติกรรมที่กระทำ
 เป็นประจำ

ขั้นตอนการพัฒนามาตรวัด

1. ผู้วิจัยศึกษาและพัฒนามาตรวัดจากแนวคิดของ Frey & George (2010) และสร้างข้อความเชิงบวก เพื่อให้มาตรวัดมีความครอบคลุมและเหมาะสมกับงานวิจัย

2. ผู้วิจัยนำมาตรวัดที่ได้มาหาความตรงตามภาวะ
 สันนิษฐาน (Construct Validity) โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 2 ท่าน
 พิจารณาข้อความแต่ละข้อว่ามีความเหมาะสมทั้งในด้านความ
 ถูกต้องของภาษาและการเรียงลำดับข้อความสำหรับการนำ
 มาตรวัดไปใช้วัดทัศนคติเกี่ยวกับข้อความทางด้านความผูกพัน
 ทางสังคม

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ใช้ค่าอัตราส่วนร้อยละ (Percentage) ของคำถาม
 เกี่ยวกับข้อมูลและข้อคำตอบในข้อความ โดยแยกหาค่าร้อยละ
 เป็นรายชื่อโดยนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบการบรรยายข้อมูล
 ที่ได้จากการศึกษา

2. ใช้ค่าเฉลี่ยนี้หน้าความคิดเห็นของประชากรศึกษา
 โดยหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) ในข้อคำตอบของคำถามแบบ
 มาตรส่วนประมาณค่าทุกข้อ

3. ใช้ค่าการกระจายนี้หน้าของคำตอบ โดยการหาค่า
 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

4. การหาค่าความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ยแต่ละข้อ
 (Analysis of Variance: ANOVA) และการวิเคราะห์จำแนกพหุ
 (Multiple Classification Analysis: MCA)

การทดสอบเครื่องมือ

1. การทดสอบความตรงตามเนื้อหา (Content Validity)
 โดยการให้อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาตรวจสอบ
 ความถูกต้องในด้านเนื้อหาภาษาที่ใช้และนำมาปรับปรุงแก้ไข
 อีกครั้งตามคำแนะนำ

2. ทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability) โดยนำแบบ
 สอบถามที่ได้ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาแล้วไปทดลองใช้
 กับกลุ่มผู้ต้องขังในคดีเกี่ยวกับยาเสพติด ในกลุ่มที่มีลักษณะ
 ใกล้เคียงกันกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 200 คน และนำข้อมูลจาก
 การทดลองใช้มาวิเคราะห์ความเชื่อมั่น โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์
 แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) โดย
 ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปหาค่าความเชื่อมั่น ได้ดังนี้

- ความรู้สึกผูกพันกับครอบครัว เท่ากับ 0.782
- ความผูกมัดทางสังคม เท่ากับ 0.975
- การเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคม เท่ากับ 0.931
- ความเชื่อทางสังคม เท่ากับ 0.114
- จำนวนเพื่อนสนิทที่ติดยาเสพติด เท่ากับ 0.813
- ประวัติการกระทำผิดในคดียาเสพติดในช่วง 3 ปี
 ก่อนต้องโทษ เท่ากับ 0.809

ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของความถี่ในการเสพยาเสพติดต่อสัปดาห์ของผู้ต้องขังคดียาเสพติดในเรือนจำกลาง นครศรีธรรมราช จำแนกตามปัจจัยด้านทฤษฎีทางอาชญาวิทยา

ANOVA						
Source of Variation	Hierarchical Method					
	Sum of Squares	df	Mean Squares	F	Sig.	B
ความถี่ในการใช้ยาเสพติดต่อสัปดาห์	4716.105	10	471.611	6.546	.000	
Main Effect (Combined)						
- ความผูกพันกับครอบครัว	833.077	2	416.538	5.782	.003	
- การเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคม	566.406	2	283.203	3.931	.020	
- ความเชื่อทางสังคม	1745.454	2	872.727	12.114	.000	
- จำนวนเพื่อนสนิทที่ติดยาเสพติด	774.000	2	387.000	5.372	.005	
- ประวัติการกระทำผิดในคดียาเสพติดในช่วง 3 ปีก่อนต้องโทษ	797.168	2	398.584	5.533	.004	
Covariates-สถานภาพสมรส	507.263	1	507.263	7.041	.080	-1.070
Model	5223.368	11	474.852	6.591	.000	
Residual	35156.014	488	72.041			
Total	40379.382	499	80.921			

p<0.05

ตารางที่ 2 การวิเคราะห์จำแนกพหุของความถี่ในการเสพยาเสพติดต่อสัปดาห์ของผู้ต้องขังคดียาเสพติดในเรือนจำกลาง นครศรีธรรมราช จำแนกตามปัจจัยด้านทฤษฎีทางอาชญาวิทยา

MCA							
Variable and Category	N	Predicted Means		ETA	Deviation		Beta
		Unadjusted	Adjusted for Factors and Covariates		Unadjusted	Adjusted for Factors and Covariates	
ความผูกพันกับครอบครัว				.144			.094
- น้อย	139	9.80	9.22		1.905	1.323	
- ปานกลาง	223	7.64	7.58		-.253	-.312	
- มาก	138	6.38	7.06		-1.510	-.829	
การเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคม				.115			.053
- น้อย	121	10.33	7.06		2.437	.827	
- ปานกลาง	241	7.30	8.72		-.595	-.176	
- มาก	138	6.80	7.72		-1.097	-.418	

ตารางที่ 2 การวิเคราะห์จำแนกพหุของความถี่ในการเสพยาเสพติดต่อสัปดาห์ของผู้ต้องขังคดียาเสพติดในเรือนจำกลางนครศรีธรรมราช
 จำแนกตามปัจจัยด้านทฤษฎีทางอาชญาวิทยา (ต่อ)

MCA							
Variable and Category	N	Predicted Means		ETA	Deviation		Beta
		Unadjusted	Adjusted for Factors and Covariates		Unadjusted	Adjusted for Factors and Covariates	
ความเชื่อทางสังคม				.247			.210
- น้อย	120	11.63	11.15		3.731	3.252	
- ปานกลาง	241	7.35	7.27		-.541	-.623	
- มาก	138	5.61	6.17		-2.282	-1.728	
จำนวนเพื่อนสนิทที่ติดยาเสพติด				.165			.134
- น้อย	219	6.25	6.55		-1.643	-1.348	
- ปานกลาง	113	8.69	8.63		.796	.723	
- มาก	168	9.50	9.16		1.606	1.264	
ประวัติการกระทำผิดในคดียาเสพติดในช่วง 3 ปีก่อนต้องโทษ				.145			.141
- น้อย	383	7.25	7.37		-.643	-.528	
- ปานกลาง	59	8.46	7.91		.564	.021	
- มาก	58	11.57	11.36		3.675	3.465	
Multiple							.360
Multiple R Square							.129

ผลการพิสูจน์สมมุติฐาน

ปัจจัยความผูกพันทางสังคม (Social Bond) ได้แก่ ความผูกพันกับครอบครัว การเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคม (Involvement) และความเชื่อทางสังคม (Belief) ปัจจัยการคบหาสมาคมที่แตกต่างกัน (Differential Association) ได้แก่ จำนวนเพื่อนสนิทที่ติดยาเสพติด และปัจจัยทางด้านภูมิหลังทางสังคม ได้แก่ สถานภาพสมรสของผู้ต้องขัง ความถี่ในการเสพยาเสพติดต่อสัปดาห์ และเรื่องประวัติการกระทำผิดในคดียาเสพติดในช่วง 3 ปีก่อนต้องโทษของผู้ต้องขัง มีผลต่อการกระทำผิดคดียาเสพติด

จากตารางที่ 1-2 การวิเคราะห์ความแปรปรวนและการวิเคราะห์จำแนกพหุปัจจัยด้านต่างๆ ในตาราง พบว่า เมื่อนำตัวแปรอิสระ อันประกอบด้วย ความผูกพันทางสังคม คือ ความผูกพันกับครอบครัว การเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคม ความเชื่อทางสังคม และการคบหาสมาคมที่แตกต่างกัน คือ จำนวนเพื่อนสนิทที่ติดยาเสพติด และปัจจัยภูมิหลังในเรื่องประวัติการกระทำผิด

ในคดียาเสพติดในช่วง 3 ปีก่อนต้องโทษของผู้ต้องขัง มาทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนและการวิเคราะห์จำแนกพหุร่วมกับตัวแปรตาม คือ ความถี่ในการเสพยาเสพติดต่อสัปดาห์ของผู้ต้องขังตัวแปรอิสระทั้งหมดมีผลต่อตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (sig.=.000) และตัวแปรอิสระทั้งหมดสามารถอธิบายตัวแปรตาม (Model) ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (sig.=.000) เช่นเดียวกัน

เมื่อพิจารณารายละเอียดของตัวแปรอิสระแต่ละตัวพบว่า ตัวแปรอิสระที่มีผลต่อตัวแปรตาม โดยเรียงลำดับจากนัยสำคัญทางสถิติ (sig.) ได้แก่ ความเชื่อทางสังคม (sig.=.000) จำนวนเพื่อนสนิทที่ติดยาเสพติด (sig.=.005) ความผูกพันกับครอบครัว (sig.=.003) และการเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคม (sig.=.020) ตามลำดับ และปัจจัยภูมิหลังในเรื่องประวัติการกระทำผิดที่เคยถูกศาลลงโทษคดียาเสพติดในช่วง 3 ปีก่อนต้องโทษ (sig.=0.004) เมื่อนำตัวแปรควบคุมคือสถานภาพสมรส (sig.=.008)

มาร่วมวิเคราะห์ด้วย พบว่า มีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม คือ ความถี่ในการเสพยาเสพติดต่อสัปดาห์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาตัวแปรอิสระที่มีผลต่อตัวแปรตามเพิ่มเติมพบว่า ความเชื่อทางสังคมของผู้ต้องขังที่กระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดที่มีความเชื่อทางสังคมในระดับน้อย มีการเสพยาเสพติดต่อสัปดาห์ในระดับมากที่สุด ส่วนผู้ต้องขังที่มีความเชื่อทางสังคมในระดับมาก มีการเสพยาเสพติดต่อสัปดาห์น้อยที่สุด โดยที่ผู้ต้องขังที่มีความเชื่อทางสังคมในระดับน้อย มีการเสพยาเสพติดต่อสัปดาห์ในระดับมากที่สุด (3.252) รองลงมาคือ ผู้ต้องขังที่มีความเชื่อทางสังคมในระดับปานกลางถึงระดับมาก มีการเสพยาเสพติดต่อสัปดาห์ในระดับน้อยที่สุดเช่นเดียวกันที่ (-.623) (-1.728) ตามลำดับ โดยตัวแปรทางด้านความเชื่อทางสังคมมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ในการเสพยาเสพติดต่อสัปดาห์อยู่ที่ร้อยละ 21 (Beta=.210) ซึ่งเป็นไปตามหลักของทฤษฎีความผูกพันทางสังคมของ Hirschi (Social Bond Theory)

จำนวนเพื่อนสนิทที่ติดยาเสพติดของผู้ต้องขังที่กระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดที่มีจำนวนเพื่อนสนิทที่ติดยาเสพติดในระดับน้อย มีการเสพยาเสพติดในระดับน้อยที่สุด ส่วนผู้ต้องขังที่มีจำนวนเพื่อนสนิทที่ติดยาเสพติดในระดับมาก มีการเสพยาเสพติดต่อสัปดาห์ในระดับมากที่สุด โดยที่ผู้ต้องขังที่มีจำนวนเพื่อนสนิทที่ติดยาเสพติดในระดับมาก มีการเสพยาเสพติดต่อสัปดาห์ในระดับมากที่สุด (1.264) รองลงมาคือ ผู้ต้องขังที่มีจำนวนเพื่อนสนิทที่ติดยาเสพติดในระดับปานกลางถึงระดับน้อย มีการเสพยาเสพติดต่อสัปดาห์ในระดับน้อยที่สุดเช่นเดียวกันที่ (.733) (-1.348) ตามลำดับ โดยตัวแปรทางด้านจำนวนเพื่อนสนิทที่ติดยาเสพติดมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ในการเสพยาเสพติดต่อสัปดาห์อยู่ที่ร้อยละ 13.4 (Beta=.134) ซึ่งเป็นไปตามหลักของทฤษฎีการคบหาสมาคมที่แตกต่างกันของ Sutherland (Differential Association Theory)

ความผูกพันกับครอบครัวของผู้ต้องขังที่กระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดนั้น หากผู้ต้องขังมีความผูกพันกับครอบครัวในระดับน้อย มีการเสพยาเสพติดต่อสัปดาห์ในระดับมากที่สุด ส่วนผู้ต้องขังที่มีความผูกพันในระดับมาก มีการเสพยาเสพติดต่อสัปดาห์ในระดับน้อยที่สุด โดยที่ผู้ต้องขังที่มีความผูกพันกับครอบครัวในระดับน้อย มีการเสพยาเสพติดต่อสัปดาห์ในระดับมากที่สุด (1.323) รองลงมาคือ ผู้ต้องขังที่มีความผูกพันกับครอบครัวในระดับปานกลางถึงระดับมาก มีการเสพยาเสพติดต่อสัปดาห์ในระดับน้อยที่สุดเช่นเดียวกันที่ (-.312) (-.829) ตามลำดับ โดยตัวแปรทางด้านความผูกพันกับครอบครัวมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับ

ความถี่ในการเสพยาเสพติดต่อสัปดาห์อยู่ที่ร้อยละ 9.4 (Beta=.094) ซึ่งเป็นไปตามหลักของทฤษฎีความผูกพันทางสังคมของ Hirschi (Social Bond Theory)

การเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคมของผู้ต้องขังที่กระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดที่มีการเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคมในระดับน้อย มีการเสพยาเสพติดต่อสัปดาห์ในระดับมากที่สุด ส่วนผู้ต้องขังที่มีการเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคมในระดับมาก มีการเสพยาเสพติดต่อสัปดาห์ในระดับน้อยที่สุด โดยที่ผู้ต้องขังที่มีการเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคมในระดับน้อย มีการเสพยาเสพติดต่อสัปดาห์ในระดับมากที่สุด (.827) รองลงมาคือ ผู้ต้องขังที่มีการเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคมในระดับปานกลางถึงระดับมาก มีการเสพยาเสพติดต่อสัปดาห์ในระดับน้อยที่สุดเช่นเดียวกันที่ (-.176) (-.418) ตามลำดับ โดยตัวแปรทางด้านการเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคมมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ในการเสพยาเสพติดต่อสัปดาห์อยู่ที่ร้อยละ 5.3 (Beta=.053) ซึ่งเป็นไปตามหลักของทฤษฎีความผูกพันทางสังคมของ Hirschi (Social Bond Theory)

ปัจจัยภูมิหลังในเรื่องประวัติการกระทำผิดในคดียาเสพติดในช่วง 3 ปีก่อนต้องโทษของผู้ต้องขังที่กระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดที่มีประวัติการกระทำผิดในคดียาเสพติดในช่วง 3 ปีก่อนต้องโทษในระดับน้อยมีการเสพยาเสพติดต่อสัปดาห์ในระดับน้อยที่สุด ส่วนผู้ต้องขังที่มีประวัติการกระทำผิดในคดียาเสพติดในช่วง 3 ปีก่อนต้องโทษในระดับมาก มีการเสพยาเสพติดต่อสัปดาห์ในระดับมากที่สุด โดยที่ผู้ต้องขังที่มีประวัติการกระทำผิดในคดียาเสพติดในช่วง 3 ปีก่อนต้องโทษในระดับมาก มีการเสพยาเสพติดต่อสัปดาห์ในระดับมากที่สุด (3.465) รองลงมาคือ ผู้ต้องขังที่มีประวัติการกระทำผิดในคดียาเสพติดในช่วง 3 ปีก่อนต้องโทษในระดับปานกลางถึงระดับน้อย มีการเสพยาเสพติดต่อสัปดาห์ในระดับน้อยที่สุดเช่นเดียวกันที่ (.021) (-.528) ตามลำดับ โดยตัวแปรทางด้านประวัติการกระทำผิดในคดียาเสพติดในช่วง 3 ปีก่อนต้องโทษมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ในการเสพยาเสพติดต่อสัปดาห์อยู่ที่ร้อยละ 14.1 (Beta=.141)

สรุป ตัวแปรอิสระซึ่งประกอบด้วย การเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคม ความเชื่อทางสังคม ความผูกพันกับครอบครัว และปัจจัยภูมิหลังในเรื่องประวัติการกระทำผิดในคดียาเสพติดในช่วง 3 ปีก่อนต้องโทษของผู้ต้องขังนั้นมีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามคือ ความถี่ในการเสพยาเสพติดต่อสัปดาห์ร้อยละ 36 (Multiple R=.360) และสามารถที่จะร่วมกันอธิบายตัวแปรตามได้ร้อยละ 12.9 (Multiple R Squared = .129) จึงยอมรับสมมุติฐานในการวิจัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การอภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะศึกษาถึงปัจจัยความผูกพันทางสังคม (Social Bond Theory) ของ Travis Hirschi และปัจจัยการคบหาสมาคมที่แตกต่างกัน (Differential Association) ของ Sutherland ว่าปัจจัยเหล่านี้ส่งผลต่อความถี่ในการเสพยาเสพติดต่อสัปดาห์ของผู้ต้องขังหรือไม่

งานวิจัยครั้งนี้ทำการศึกษาในเรื่องปัจจัยภายนอก ได้แก่ ผู้ต้องขังที่มีความเชื่อทางสังคม ความผูกพันกับครอบครัว และการเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคม ปัจจัยดังกล่าวข้างต้นอยู่ในระดับน้อย มีความถี่ในการเสพยาเสพติดต่อสัปดาห์ในระดับมาก รวมถึงการศึกษาปัจจัยภูมิหลังของผู้ต้องขัง ได้แก่ ประวัติการกระทำผิดในคดียาเสพติดในช่วง 3 ปีก่อนต้องโทษของผู้ต้องขังที่เคยถูกศาลตัดสินลงโทษมาก่อน มีความถี่ในการเสพยาเสพติดต่อสัปดาห์ในระดับมาก

จากการพิสูจน์สมมุติฐานชี้ให้เห็นแล้วว่าทฤษฎีความผูกพันทางสังคม (Social Bond Theory) ได้แก่ ความผูกพันกับครอบครัว การเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคม และความเชื่อทางสังคม และการคบหาสมาคมที่แตกต่างกัน (Differential Association Theory) ได้แก่ จำนวนเพื่อนสนิทที่ติดยาเสพติด มีผลต่อความถี่ในการเสพยาเสพติดต่อสัปดาห์ของผู้ต้องขังในเรือนจำกลาง นครศรีธรรมราชอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 การนำปัจจัยหลายๆ ด้านหรือทฤษฎีหลายๆ ทฤษฎีมาบูรณาการ สามารถอธิบายการกระทำผิดของผู้ต้องขังได้จริงตามสมมุติฐานที่กำหนดไว้และคำถามที่ใช้ในการวิจัยด้วยเช่นกัน

ส่วนปัจจัยภูมิหลังส่วนบุคคล เมื่อผู้วิจัยได้ทำการพิสูจน์สมมุติฐานแล้ว พบว่า มีเพียงตัวแปรประวัติการกระทำผิดในคดียาเสพติดในช่วง 3 ปีก่อนต้องโทษของผู้ต้องขังที่เคยถูกศาลตัดสินลงโทษมาก่อนเท่านั้นที่มีอิทธิพลอย่างแท้จริงต่อการกระทำผิด โดยผู้วิจัยใช้ปัจจัยสถานะภาพสมรสของผู้ต้องขังกลุ่มตัวอย่างเป็นตัวแปรควบคุม

สิ่งเหล่านี้เป็นข้อเท็จจริงที่สอดคล้องกับทฤษฎีความผูกพันทางสังคม (Social Bond Theory) ของ Hirschi และทฤษฎีการคบหาสมาคมที่แตกต่างกัน (Differential Association Theory) ของ Sutherland การพิสูจน์สมมุติฐานโดยอาศัยปัจจัยความผูกพันทางสังคม (Social Bond Theory) ประกอบด้วย ความผูกพันกับครอบครัว การเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคม และความเชื่อทางสังคม ส่งผลต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้ต้องขังอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มีความสอดคล้องและตรงกับ

หลักวิจัยที่ว่าทฤษฎีนี้มุ่งความสนใจไปที่ความผูกพันหรือการผูกติดยึดติดหรือแนบแน่นกับบุคคลอื่นเป็นสำคัญ เนื่องจากความผูกพันนั้นเป็นกระบวนการที่สร้างพลังอำนาจให้กับจิตใจที่พร้อม ที่จะควบคุม หน่วงเหนี่ยวยับยั้ง ทักห้าม มิให้ตนเองกระทำผิด หากความผูกพันดังกล่าวนี้เสื่อมถอยลง คนเราก็มีแนวโน้มที่จะกระทำผิดมากขึ้น Hirschi กล่าวไว้ว่า การที่บุคคลกระทำผิดเนื่องมาจากความผูกพันกับบุคคลอื่นไม่ดีหรือล่มสลายนั่นเอง (ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี, 2554, น. 24)

จากการพิสูจน์สมมุติฐานโดยอาศัยปัจจัยความผูกพันกับครอบครัวแล้ว มีความสอดคล้องและตรงกับหลักวิจัยที่ว่า เมื่อมีความผูกพันกับครอบครัวมาก มีการกระทำผิดน้อย และผู้ที่มีความผูกพันกับครอบครัวน้อย มีการกระทำผิดมาก ในทัศนะของ Hirschi ความผูกพันต่อพ่อแม่เป็นเรื่องที่สำคัญที่สุด (Hirschi, 1968, p. 86, อ้างถึงใน ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี, 2554) เพราะหากขาดความผูกพันต่อพ่อแม่แล้ว ความผูกพันด้านอื่นๆ ก็จะมีผลตามมาด้วย ความผูกพันนี้ได้สะท้อนให้เห็นถึงกระบวนการขัดเกลากายในจิตใจของคนเราให้ยอมรับบรรทัดฐานทางสังคม ศีลธรรม มโนธรรมต่างๆ ให้ประพฤติปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของสังคม ซึ่งการขัดเกลาดังกล่าวนี้ล้วนเกิดขึ้นจากการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่หรือผู้ปกครองเป็นสำคัญ เห็นได้จากการที่ผู้ต้องขังกลุ่มตัวอย่างรู้สึกถึงความอบอุ่นและความห่วงใยจากครอบครัว สมาชิกในครอบครัวมีความหมายและความสำคัญต่อชีวิต บุคคลในครอบครัวรับฟังปัญหาและเป็นที่ยอมรับที่ดี พร้อมช่วยเหลือเมื่อมีปัญหา และรู้สึกปลอดภัยและไว้วางใจสมาชิกในครอบครัวเสมอ สอดคล้องกับการศึกษาวิจัยของ Voorhis, Cullen, Mathers, และ Garner (1988) จากการศึกษาในเรื่อง “The impact of family structure and quality on delinquency: a comparative assessment of structural and functional faceless” พบว่า ความอ่อนแอของ Social bond ของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดมีผลมาจากความสัมพันธ์กับครอบครัว อย่างเช่น ครอบครัวที่ขาดความอบอุ่น ขาดการเอาใจใส่ต่อเด็ก ครอบครัวที่แตกแยก ครอบครัวที่ขัดแย้ง ครอบครัวที่ละเมิดทางเพศต่อเด็ก นอกจากนี้ ความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนและความสัมพันธ์กับโรงเรียนก็เป็นปัจจัยที่สามารถทำนายการกระทำผิดของเด็กได้

จากการพิสูจน์สมมุติฐานโดยอาศัยปัจจัยการเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคม พบว่า บุคคลที่มีการเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคมน้อย มีการกระทำผิดมาก และบุคคลที่เข้าร่วมกิจกรรมทางสังคมมาก มีการกระทำผิดน้อย ตรงกับหลักการที่ว่าคนที่คนเราได้เข้าไปร่วมในกิจกรรมต่างๆ ที่เป็นธรรมเนียมปฏิบัติของสังคม

เช่น กิจกรรมทางด้านกีฬา ทางด้านสันตนาการ ทางด้านศาสนา ทางด้านจิตอาสา และทางด้านการทำงานเพื่อประโยชน์ ถ้าบุคคลหมกมุ่นอยู่กับการทำดีหรือการกระทำต่างๆ อันเป็นไปตามระเบียบบรรทัดฐานของสังคมแล้วเขาก็จะไม่มีเวลาหรือโอกาสที่จะไปกระทำผิดหรือแม้แต่จะคิดเกี่ยวกับการกระทำผิดได้เลย เนื่องจากเวลาและพลังงานเป็นสิ่งที่จำกัด คนเราไม่สามารถทำอะไรพร้อมๆ กันในหลายลักษณะ (Hirschi, 1969, p. 22-23, อ้างถึงใน ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี และ อุนิษา เลิศโตมรสกุล, 2553) จึงเห็นได้ว่าการที่บุคคลหมกมุ่นเกี่ยวข้องกับกิจกรรมหรือกระทำตามแบบแผนที่สังคมยอมรับย่อมช่วยลดโอกาสหรือยับยั้งไม่ให้บุคคลกระทำผิดได้อย่างหนึ่ง ซึ่ง Sutherland เองก็ยืนยันในความจริงข้อนี้ โดยเขากล่าวว่า พฤติกรรมที่เป็นแบบแผนที่สังคมยอมรับมีผลกระทบต่อการกระทำผิด คือ พฤติกรรมที่เป็นแบบแผนที่สังคมยอมรับจะกินเวลาของบุคคลให้หมดไปเสียแล้วซึ่งก็เท่ากับเป็นการป้องกันบุคคลไม่ให้มีเวลาคบค้าหรือเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมที่เป็นการกระทำผิด (Matsueda, 1982, p. 490, อ้างถึงใน ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี, 2554)

เช่นเดียวกับการพิสูจน์สมมุติฐานโดยอาศัยปัจจัยความเชื่อทางสังคม ซึ่งเป็นไปในทิศทางเดียวกับการเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคมในระดับมาก มีการกระทำผิดน้อย บุคคลที่มีความเชื่อทางสังคมน้อย มีการกระทำผิดมาก ความเชื่อมั่นในเรื่องระเบียบกฎเกณฑ์ของสังคม ความศรัทธาในศาสนา และศีลธรรมอันดีงามของคนเราในสังคม ความเชื่อเหล่านี้จะช่วยยับยั้งซึ่งใจมิให้คนเรากระทำผิดได้ Hirschi มองว่าความเชื่อดังกล่าวในแต่ละคนจะมีไม่เหมือนกันและแตกต่างกันออกไปด้วย บางคนมีมาก บางคนมีน้อย คนที่มีความเชื่อในเรื่องเหล่านี้มากมีโอกาสน้อยที่จะกระทำผิดน้อย คนที่มีความเชื่อเหล่านี้มีโอกาสน้อยที่จะกระทำผิดมาก (Hirschi, 1969, p. 23-26, อ้างถึงใน ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี, 2554) การยอมรับค่านิยมและบรรทัดฐานทางสังคม รวมไปถึงศีลธรรมและจริยธรรมด้วย เนื่องจากคนเราเชื่อว่ากฎหมายเป็นสิ่งที่ถูกต้องมีอำนาจได้จึงไม่กระทำผิด (Dekeseredy & Schwartz, 1996, p. 220, อ้างถึงใน ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี, 2554) Hirschi ยังกล่าวอีกว่า การมีความเชื่อหรือยอมรับบรรทัดฐานกฎเกณฑ์ของสังคมก็คือ การยอมรับหรือมีความเชื่อต่อความหมายในทางไม่เห็นด้วยกับการละเมิดกฎหมาย (Hirschi, 1969, p. 202, อ้างถึงใน ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี และ อุนิษา เลิศโตมรสกุล, 2553) เพราะบรรทัดฐานหรือกฎเกณฑ์ต่างๆ ของสังคมก็คือ การให้ความหมายที่ยึดถือร่วมกันของคนในสังคม เพราะฉะนั้นการละเมิดบรรทัดฐานหรือกฎเกณฑ์ของสังคมก็คือ การละเมิดความหมายที่

ใช้ร่วมกันของสังคม หรือการทำอะไรที่ตรงกันข้ามกับเจตนารมณ์และความคาดหวังของคนอื่นๆ ในสังคม (Hirschi, 1969, p. 18, อ้างถึงใน ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี, 2554) เห็นได้จากความคิดเห็นในเรื่องบาปบุญ คุณโทษ เรื่องกรรมดี กรรมชั่ว หรือแม้กระทั่งความละเอียดใจเมื่อถูกลงโทษทางกฎหมาย ซึ่งอยู่ในระดับสูงสอดคล้องกับการศึกษาวิจัยของ Terrence, Burdette, Weiss, และ Chitwood (2009) จากการศึกษาในเรื่อง “Religious Involvement and Adolescent Substance Use” พบว่าการเข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนามีผลต่อการดำเนินชีวิตในวัยรุ่นทั้งทางด้านสุขภาพร่างกายและจิตใจในทางที่ดีขึ้น มีความผูกพันกับครอบครัวมากขึ้นและความเสี่ยงเรื่องการใช้ยาเสพติดลดลง

ส่วนการพิสูจน์สมมุติฐานในเรื่องการคบหาสมาคมที่แตกต่างกันมีผลต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้ต้องขังซึ่งเป็นไปตามทฤษฎีที่เชื่อว่ากลไกสำคัญในการเข้าไปเกี่ยวข้องกับอาชญากรรมหรือมีพฤติกรรมเบี่ยงเบน จะต้องเกี่ยวกับความสัมพันธ์หรือคบค้าสมาคมที่แตกต่างกันไปตามสภาพของสังคม ที่มีสมาชิกขึ้นขออนุญาตทำความผิดหรือชอบมีพฤติกรรมเบี่ยงเบน สาเหตุของการคบค้าสมาคมกับบุคคลที่แตกต่างกันนั้น มาจากสังคมที่ไร้ระเบียบและสังคมที่มีความขัดแย้งกัน พฤติกรรมเบี่ยงเบนจะต้องมีการเรียนรู้ระหว่างกันและกัน โดยอาศัยกระบวนการติดต่อสื่อสารในลักษณะเผชิญหน้าซึ่งกันและกัน กับบุคคลอื่นซึ่งอยู่ใกล้ชิดสนิทสนมกับคนที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมเบี่ยงเบนและอาชญากรรมที่ขัดต่อตัวบทกฎหมาย นอกจากนี้ การเรียนรู้พฤติกรรมเบี่ยงเบนจะมีการเรียนรู้เทคนิคในการทำความผิดในการใช้แรงจูงใจ การหาเหตุผลมาอ้างอิงเพื่อให้การกระทำผิดนั้นบรรลุผล และยังรวมถึงการให้คำจำกัดความระหว่างความหมายที่ถูกต้องและไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ความสามารถในการเรียนรู้การกระทำผิดนั้นจะขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคลนั้นว่าอยู่ในสภาพแวดล้อมสังคมและถูกหล่อหลอมจากสังคมที่อยู่อาศัยอย่างไร

Sutherland ได้ให้ความสนใจไปที่โครงสร้างในการคบหาสมาคมของกลุ่มคนต่างๆ ในชุมชน ซึ่งมีทั้งการสนับสนุนให้กระทำผิดหรือสนับสนุนให้ประพฤติปฏิบัติตามระเบียบและกฎเกณฑ์ของสังคม ทั้งในเรื่องขนบธรรมเนียม ประเพณี และวัฒนธรรมมากกว่าที่จะหันไปมองถึงอิทธิพลของสภาพแวดล้อมที่เสื่อมโทรมที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิด รวมไปถึงค่านิยมและความเชื่อที่กลุ่มผู้กระทำผิดมาก่อนได้ถ่ายทอดหรือปลูกฝังให้กับบุคคลที่เข้ามาปฏิบัติสัมพันธ์กัน การคบหาสมาคมกับกลุ่มผู้กระทำผิดและได้เรียนรู้เอาค่านิยมและสนใจในความเชื่อที่ชื่นชอบ จนสามารถ

พัฒนาตัวตนไปสู่การกระทำผิดได้เป็นสำคัญ ซึ่งค่านิยมและความเชื่อดังกล่าวนั้นเป็นสิ่งที่บุคคลนั้นชื่นชอบและซึมซับจนสามารถพัฒนาความเป็นตัวตนของตนเองขึ้นมา จนนำไปสู่การลงมือกระทำผิดในที่สุด การซึมซับที่ว่านี้เกิดขึ้นจากการเรียนรู้เฉพาะหน้าในการคบหาสมาคมกับคนที่กระทำผิด ซึ่งการเรียนรู้ที่ว่าเป็นการเรียนรู้วิธีการกระทำผิดและเทคนิคต่างๆ แรงจูงใจที่เป็นการผลักดันและขับเคลื่อนในเหตุผลการกระทำผิด (ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี, 2553) สอดคล้องกับการศึกษาวิจัยของ Aliverdinia (2007) จากการศึกษาในเรื่อง “A First Glimpse at Narcotics Offenders in an Islamic Republic A Test of an Integrated Model of Drug Involvement Among a Sample of Men Incarcerated for Drug Offenses in Iran” พบว่า ทฤษฎีควบคุมสังคม (Social Control) ทฤษฎีการคบหาสมาคมที่แตกต่างกัน (Differential Association) ทฤษฎีเรียนรู้ทางสังคม (Social Learning) และทฤษฎีควบคุมตนเอง (Self-Control) ได้อธิบายถึงรูปแบบของผู้กระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในอิหร่าน ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าทฤษฎีการคบหาสมาคมที่แตกต่างและทฤษฎีควบคุมตนเองมีผลอย่างมีนัยสำคัญโดยตรงต่อการตัดสินใจในการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ในขณะที่ความผูกพัน การมีส่วนร่วม และความเชื่อนั้นมีผลโดยอ้อม เป็นเพียงตัวกระตุ้นให้กระทำผิดเท่านั้น ซึ่งการกระทำผิดนั้นจะขึ้นอยู่กับความคิดของตนเองในการตัดสินใจ (Aliverdinia & Pridemore, 2007, p. 27-44) เช่นเดียวกับการศึกษาวิจัยของ Rebellon (2012) จากการศึกษาในเรื่อง “Differential Association and Substance Use: Assessing The Roles of Discriminant Validity, Socialization, and Selection in Traditional Empirical Tests” ได้อธิบายไปในทิศทางเดียวกัน คือ การตัดสินใจใช้สารเสพติดของเยาวชนในอเมริกานั้นเป็นการรับรู้ส่วนบุคคล อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อนนั้นมีผลต่อการกระตุ้นให้กระทำผิดเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. สถาบันครอบครัวเป็นสถาบันที่สำคัญที่สุดในการสร้างและพัฒนาพฤติกรรมบุคคล ตั้งแต่ระดับความคิดสติปัญญา อารมณ์ความรู้สึก และการแสดงออกทางร่างกาย รวมถึงการพัฒนาทางด้านกายภาพและบุคลิกภาพ การสร้างความรัก ความอบอุ่น การเข้าใจซึ่งกันและกัน การฝึกฝนอบรมเลี้ยงดูสมาชิกในครอบครัว และปลูกฝังค่านิยมที่ถูกต้องให้แก่เด็กและเยาวชนโดยเฉพาะในเรื่องหลักเศรษฐกิจพอเพียง รวมถึงการสนับสนุนและ

ส่งเสริมกิจกรรมและกีฬาต่างๆ ที่เด็กให้ความสนใจอย่างเต็มที่ ซึ่งเป็นการป้องกันปัญหาสังคมได้เป็นอย่างดี การที่สถาบันครอบครัวทำหน้าที่ได้อย่างสมบูรณ์แบบ จะช่วยให้สมาชิกในครอบครัวโดยเฉพาะเด็กและเยาวชนมีพฤติกรรมและบุคลิกภาพที่เหมาะสม มีความเชื่อมั่นในตนเอง สามารถแก้ไขปัญหาต่างๆ ได้โดยไม่หันไปใช้ยาเสพติด แต่สังคมปัจจุบันให้ความสำคัญกับค่านิยมทางวัตถุมากเกินไปจนความจำเป็น กลายเป็นจุดล่อแหลมและสุ่มเสี่ยงที่จะทำให้สถาบันครอบครัวมีปัญหาได้ ถ้าหากสถาบันครอบครัวถูกลดความสำคัญหรือถูกใส่ใจลดน้อยลงก็จะส่งผลถึงปัญหาครอบครัวตลอดจนปัญหาสังคมได้ทันที

2. สถาบันสังคมเป็นอีกสถาบันที่สำคัญในการป้องกันปัญหาต่างๆ ในสังคม ควรปรับเปลี่ยนทัศนคติและให้โอกาสผู้กระทำผิดหรือผู้ต้องหาได้กลับตัวกลับใจเป็นคนดี เปิดโอกาสในการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ทางสังคม ไม่ว่าจะเป็กิจกรรมสาธารณประโยชน์ กิจกรรมทางศาสนา กิจกรรมสังสรรค์ร่วมถึงการศึกษาต่างๆ ในสังคม ซึ่งการให้โอกาสเหล่านี้ล้วนแต่เป็นการป้องกันการกระทำผิดซ้ำ

3. การแยกผู้ต้องขังคดียาเสพติดออกจากผู้ต้องขังคดีอื่นเพื่อป้องกันการขยายเครือข่ายในเรือนจำ เพราะปัจจุบันการขยายเครือข่ายยาเสพติดส่วนใหญ่เกิดในเรือนจำ โดยเฉพาะผู้ต้องขังที่ใกล้จะพ้นโทษส่วนใหญ่จะตกเป็นเหยื่อของเครือข่ายยาเสพติดในเรือนจำทั้งสิ้น เพราะบุคคลเหล่านี้ส่วนใหญ่แล้วเมื่อพ้นโทษออกไปใช้ชีวิตในสังคมภายนอกแล้ว กลับถูกสังคมปิดกั้นโอกาสในการกลับตัว ทำงานทำไม่ได้ เพื่อนบ้านไม่คบค้าสมาคมด้วย ถูกสังคมตีตราว่าเป็นคนเลว เมื่อไม่สามารถเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของสังคมได้ ก็ต้องหันกลับไปกระทำผิดซ้ำ ด้วยการติดต่อกับเครือข่ายในเรือนจำไปโดยปริยาย

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาคั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์ เพราะพฤติกรรมการกระทำผิดเกี่ยวข้องกับระบบความคิดจิตใจของบุคคล เนื่องจากการใช้ยาเสพติดของผู้ต้องขังมีปัจจัยและปัญหาต่างๆ มากมาย การวิจัยเชิงคุณภาพจะทำให้ทราบถึงรายละเอียดเชิงลึกและเข้าใจปัญหาได้ละเอียดยิ่งขึ้น การวิจัยเชิงคุณภาพหรือการวิจัยเชิงผสมผสานอาจจะเหมาะสมมากกว่า

2. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยทางด้านสังคมและจิตใจ ที่มีผลต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้ต้องขัง

3. การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำในคดี
ยาเสพติดของผู้ต้องขัง

เอกสารอ้างอิง

กองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติด. (2535). *คู่มือการปฏิบัติงาน
กองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติด*. กรุงเทพมหานคร:
สำนักงานตำรวจแห่งชาติ.

ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี. (2554). *ทฤษฎีอาชญาวิทยาร่วมสมัย
กับการวิจัยทางด้านอาชญาวิทยาในปัจจุบัน*. นนทบุรี:
วิทยนหางการพิมพ์.

ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี, อุนิษา เลิศโตมรสกุล. (2553). *ปัจจัยที่มี
ผลต่อการกระทำผิดซ้ำคดียาเสพติด: กรณีศึกษาผู้กระทำ
ผิดร้ายแรงและมีโทษสูงและต้องดูแลเป็นพิเศษ*. ข
กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและ
ปราบปรามยาเสพติด และคณะสังคมศาสตร์และ
มนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2549). *สถิติวิเคราะห์เพื่อการวิจัย
(พิมพ์ครั้งที่ 4)*. กรุงเทพมหานคร: จามจุรีโปรดักท์.

พระธรรมปิฎก (ป.อ.ปยุตโต). (2538). *การพัฒนาจริยธรรม*.
กรุงเทพมหานคร: บริษัท สหธรรมิก จำกัด.

วุฒิ เหล่าสุนทร และคณะ. (2536). *อาชญากรรม: การค้ายาเสพติด
(ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน ขั้นตอนการค้ายาเสพติดของผู้ต้องขัง)*.
กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและ
ปราบปรามยาเสพติด.

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. (2555).
จำนวนผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติดถูกดำเนินการตักเตือนการ
ยุติธรรมปีงบประมาณ 2554. สืบค้นจาก [http://moc.
oncb.go.th/new/index.php/2012-04-24-03-22-
39/12-2555](http://moc.oncb.go.th/new/index.php/2012-04-24-03-22-39/12-2555)

Aliverdina A., & Pridemore, W. A. (2007). A First glimpse at
narcotics offenders in an Islamic Republic A test
of an integrated model of drug involvement
among a sample of men incarcerated for drug
offenses in Iran. *International Criminal Justice
Review, 17*, 27-44.

Frey, N., & George, R. (2010). Responsible tourism
management: the missing link between business
owners' attitudes behaviour in the Cape Town
tourism industry. *Tourism Management, 31*(5),
621-628.

Rebellon, C. J. (2012). Differential association and
substance use: Assessing the roles of discriminant
validity, socialization, and selection in traditional
empirical tests. *European Journal of Criminology,*
9(1), 73-96.

Terrence, H., Burdette, A., Weiss, M., & Chitwood, D. (2009).
*Religious involvement and adolescent substance
use. Adolescent substance abuse: Evidence-based
approaches to prevention and treatment*.
New York: Springer.

Voorhis, P. V., Cullen, F. T., Mathers, R. A., & Garner, C. C.
(1988). The impact of family structure and quality
on delinquency: A comparative assessment of
structural and functional factors. *Criminology,*
26(2), 235-261.